

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ - ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 19. - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 20-837 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΕΡΓΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΔ. Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

«Ελά μας ζήση ή τέχνη μας, ή ίδια μας τέχνη, ή ελληνική τέχνη».

«Έτσι τελείωσε τον λόγο του ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς στο επίσημο γεύμα των καλλιτεχνών που δόθηκε προς τιμήν του».

Ο Άρχηγος του σημερινού Κράτους συνεπής προς τις επαγγελίες του ότι φιλοδοξεί να δημιουργήσει τον τρίτο ελληνικό πολιτισμό ήταν φυσικό να σπουδάσει «Ελληνες καλλιτέχνες να εμπιστευθεί το μεγάλο αυτό έργο, αφού προηγουμένως όμως εφρόντισε ώστε να ενισχύσει αυτούς σε σημείο που να μπορούν να εργάζονται με άνεση κι' αφρόνιστα για το αύριο. Προχωρώντας ακόμη ο Άρχηγος του σημερινού Κράτους έτρεψε και κάτι άλλο, που είναι το πιο αξιοπρόσεχτο απ' όλα που έχουν ειπωθεί τους τελευταίους χρόνους από επίσημο στόμα για τον τρόπο, που μ' αυτόν θα δημιουργηθεί ο νεοελληνικός πολιτισμός».

Οι μεγάλες πνευματικές φυσιογνωμίες δεν ξεφουτρώνουν έτσι στα καλά καθούμενα. Είναι ή συνισταμένη άγνων, πάθων, πίστεως, εργασίας, θυσιών χιλιάδων άλλων μικροτέρων εργασιών της τέχνης και του πνεύματος, που ερραστήκανε πριν απ' αυτές».

«Όπως σε ένα δάσος μεγάλο—είπε λόγια του κ. Ι. Μεταξά αυτό—για να γίνουν τα μεγάλα δένδρα, τα ύψηλά, τα υπερύψηλα πρέπει να προηγηθούν γενεά γενεών δεινυρικών μικρών, μικροτέρων, θάμων πρώτα που να πεθαίνουν και να σαπίσουν για να γίνουν περισσότερο δυνατά δένδρα, που και αυτά θα λείψουν, για να γίνω όλο το έδαφος το βασικό μέσο από το οποίο, μέσα από τη γη και από το χώμα του οποίου θα βγούν τα ύψηλά, τα ύπερύψηλα και υπερήφανα δένδρα, έτσι και στην καλλιτεχνία δεν παράσσουν πριν γενεά γενεών από καλλιτέχνες μικρότερους στην άρχή από θάμνους, από δεινυρικούς, από μεγαλύτερα δένδρα ύστερα, από θα κάμουν όλοι αυτοί, που θα δημιουργήσουν όλο το καλλιτεχνικό έδαφος μέσα από το οποίο θα βγούν τα μεγάλα καλλιτεχνικά. Αυτούς τους μάρτυρες τους αφανείς που πέσανα θύματα τραγικής ζοής, τους λημονούν αυτοί που όλο αυτό έτος, και θέλουν θέσθαι τον μεγάλο, τον Όμηρο, τους και συλλογισθούν ποσά γενεά αι αιώνων πέρασαν για να προετοιμασθούν το έδαφος μέσα από το οποίο επήδησε ο Όμηρος. Βλέπουν όλοι τον Δάντε και λημονούν έναν άνθρωπο πέρασαν, χωρίς να άκουσθι το όνομά τους».

Θ. Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

ΟΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

«ΚΡΙΣΙΣ» ΕΙΣ ΤΗΝ «ΚΟΜΕΝΤΙ ΦΡΑΝΣΑΙΖ»

Οι ήθοιοι-εταίροι και ο «διευθυντής» Μπουρντέ ΕΝΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ «ΑΠΟ ΜΑΚΡΥΑ», ΤΟΥ Κ. ΠΟΛ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗ

«Ένα ζήτημα που άπασχολεί ζωηρά τους καλλιτεχνικούς και θεατρικούς κύκλους του Παρισιού, ενδιαφέρει δε γενικότερα τον διεθνή θεατρικό κόσμο, διότι αναφέρεται εις το άρχαιότερον και έχον την λαμπρότητα εις τον κόσμο τον παράδοτον θεατρικόν οργανισμόν, την «Κομεντί Φρανσαίζ», εις το ζήτημα του άπ θα άντικαταστή ή όχι ο διευθυντής της, ο κ. Μπουρντέ».

Είπε ανατρίτητον ότι ο κ. Μπουρντέ αναλαβών την διοίκηση του «Γαλλικού Θεάτρου» πρό διετίας, με δικαίωματα αυτών ημικρατικά, με τίτλους ας σηματοδοτή, επέτυχεν εις τον «Όικον του Μολιέρου» να φέρη το πολύ κοινό, το όποιον από πολλού ήδη είχε παύσει να συρρέη εις την «Κομωβιάνα».

Πράγματι έν συγκρίσει με το πρώτον έξάμηνον του 1936 (εις το τέλος αυτού ο κ. Μπουρντέ ανέλαθε την διοίκηση της Κομεντί), το ένδοξον θέατρον έπραγματοποίησε κατά το ίδιον χρονικόν διάστημα έφάτος εισπράξεις πολύ μεγαλύτερας (5 εκατομμύρια φράγκων έναντι τριών), χωρίς αδύνην τινά της τιμής των ειστηριών. «Εάν ληφθή υπ' όψιν ότι αι μνηστικά διακοπαι άπέδωσαν ύποχρεωτικά και άπαν το προσωπικόν από το 1937 και ότι συνεπώς ήβη «ο Όικος του Μολιέρου» εργάσται μόνον ένδεκα μήνας το έτος, αι μνηστικά και εισπράξεις ήβη ύπολογίζεται ότι θα άνέλθουν διά το 1938 και κατά μέσον όρον εις 750 χιλιάδας φράγκων έναντι περίπου 450 χιλιάδων που ήσαν το 1936. Τη δεύτερα

«ήμέρα θεατρικός κοίφισ» στο Παρίσι — όπως άλλως τε και εδώ — ή «Κομεντί» αυγά έσημείωσε εισπράξεις μάλιστα δύο χιλιάδων γαλλικών φράγκων το 1936, ποτέ δεν είχε περάσει, «Δευτέρα», τις 4000. «Έφάτος ούδέποτε κατήβη δεύτερον κάτω των 6000 και αυγά έπραγματοποίησε εισπράξεις δέκα χιλιάδων φράγκων, τις «Δευτέρες».

«Αφ' έτέρου όμως ο κ. Μπουρντέ ήβηρε τρομακτικά τά έξοδα. «Όλα τά έργα του ρεπορταρίου άνεβήθασθσαν με σκηνικά έντελώς καινούργια και ιδιαίτερος πολυδάπανα, δεν θεωρείται δε, όρθόδοξος, καλλιτεχνικόν καθήκονα ή προσέλευσις του κοινού διά της μεθόδου των εκπληκτικώς πολυθρόνων των εκκλησιαστικώς σκηνοθεσιών. Συγχρόνως ο κ. Μπουρντέ και οι σκηνοθέται του κατηγορούνται ότι εις το άνέθεσσαν (όπως, άκολουθούσας «καλλιτεχνικάς») ιδέας των άποτελεύσας πράγματι καλλιτεχνικάς ιδιορρυθμίας, μόδας, ονομιμοσίας, τ' άνέβασαν) άρισμένων κλασσικών έργων έθυμώσαν εις τά σκηνοθετικά των κέφια άπαιτήσεις της ουσίας των έργων».

Παρατηρούν οι έπικριται του έργου του κ. Μπουρντέ ότι την ίδιάν των άποψιν κατά την όποιαν στοιχείον άπαραίτητον της έπιτυχίας ένός έργου δεν πρέπει δόλον να θεωρώνται τά πολυτέλη ή εύπεριοντέρας άνεθέσματα, την δικαιολογεί το γεγονός ότι ο «Έλλας» του κ. Μαριάκ (το άνέθεσσαν του όποιου έκτόστιον εν δολις 65 χιλιάδες φράγκων και έν παρουσιάζει τίποτε το ίδιόν από

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Η δεις Μέλπω Θαφαλιού

ΤΑ ΑΡΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΣΠΙΔΟΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ

Β'. — Τέλος καταλογίζουν εις τον κ. Μπουρντέ «κομματισμούς», σκανδαλώδεις άποτυχίας εις έκλογην μερικόν έργων (κλασσική ύπήρξεν ή άποτυχία του έργου «Τρίχραδος», και περισσότερο σκανδαλώδεις μεροληψίας εις την χρησιμοποίησιν ή την παραμηνίαν των ήθοισιων της Κομεντί, λαμβανόμενον υπ' όψιν κατά την διανομήν των ρόλων, άν μη περισσότερο, πάντως εις ίσων βαθμών των προς τόν, άριστοτέριον πολιτικόν των προτιμήσεων ή των καλλιτεχνικών των δυνατοτήτων».

«Αν — προσθέτων — το κοινόν τώρα συρρέει άβουλότερον, αυτό όφείλεται εις τόν ουνομητισμόν και εις κάποιον πνευμα «κοτρί» κομματισμόν με σοφά όργανωμένην διαφήμησιν και προπαγάνδαν. «Ό

«Τίταρος ως σκοπός τους όρίσθηκε: 1) Νά ίδρυσουν ή να έπιχορηγήσουν θιάσους περιοδεύουσας που θα προσφέρουν στα μέλη των Κοινοτήτων καλλιτεχνικές παραστάσεις ανώτερας ποιότητας. 2) Νά διοργανώσουν μουσικές έσπεριματικές καλλιέργειάς του, επενδύει για να ρυθμίση το όλο ζήτημα. Κύρια άπέβλεψε στο να προσφέρει θέατρο στις πόλεις και στα χωριά της ύπαιθρου, που στερούνται από μόνιμα θέατρα. Σύμφωνα με το άποκεντρικόν σύστημα, χορήγησε τις δυνατότητες της έπιλοχης στο ζήτημα στις διάφορες έπαρχίες ή Γενικές Διοικήσεις. Στα μέρη εκείνα όπου ήθελε προσηγορευμένως κατά την έποχή της διαίρεσης του Γερμανικού Έθνους εις ήγεμόν (Αυτοκράτωρ — Βασίλειος ή Μεγάλοι Δούκες) ώρισε να συγκροτηθούν «Σύνδεσμοι Κουλτούρας των Κοινοτήτων», που ως αυτόνομοι όργανισμοί θα ανέλαβαν το έκπολιτιστικό αυτό έργο».

«Το κοινόν αυτό έπιχορηγήθηκαν μ' ένα ποσό από το Ύπουργείο της Προπαγάνδας και οι Κοινοτήτες ύποχρεώθηκαν, άνάλογα με τον πληθυσμό τους, να χορηγούν στο ταμείο του Συνδέσμου έφάτος οι «σοσιασταί» της Κομεντί Φρανσαίζ» και έλάμβανον έπι Φάμπρ (πρό του 1936) μόλις 12000, δεν πρέπει να παραβλέπηται ότι έφάτος ή έπιχορήγησις του Κράτους προς την Κομεντί είναι 7 εκατομμύρια φράγκων και επί Φάμπρ ήτο δύο».

«Η έπιτυχία των ύπηρεξ έξαιρητική σ' όλη την Γερμανία. Χωρικά και κομποδοξία, που δεν είδαν ποτέ τους θέατρο της προκοπής, άπελάμβαναν τώρα παραστάσεις έκλεκτές, καλλιτεχνικού ποιού, πολλές φορές όχι καλύτερου άπ' ότι προσέφεραν τά μόνιμα θέατρα των μεγάλων πόλεων. Κάθε τέτοια παραστάση ή Κοινότης την πλήρωσεν από τον «Ένωστον Κουλτούρας των Κοινοτήτων» με 200 ή 300 μόλις. Κάθε Κοινότης φιλοξενεί τους θιάσους δύο ή τρεις φορές το μήνα. «Ο περιοδεύων θιάσος δίδει μόνον μία παράσταση σε κάθε μέρας. Κάθε βράδυ και μετατίθεται».

«Ο θιάσος δεν ένδιαφέρωνται για τις εισπράξεις. Έχουν άπασχολημένον «Έλλήνων» κι' άλλοθία: θα μπορούσε να μαντέψη κανείς μέ-

Από τον «Επιθεωρητή» του Γκόρνολ της περιουσιότητας σκηνης της Σαξονίας.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

Ο Διευθυντής των Γραμμάτων και Τεχνών κ. Κ. Μεταξάς στον λόγο του, που ξεφώνησε στο γεύμα που οι θεατρικές και μουσικές οργανώσεις παρέθεσαν προς τιμήν του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξά, άνήγγειλε και επίσημα κάτι που ύστερα από δική του άνακοίνωσις έγράψαν τα «Παρασκήνια» στο προπερασμένο τους φύλλο. «Ένα μένει ακόμα — είπε — για να δολοκληρωθή ή μέριμνα του Κράτους για το θέατρο. Η κατοχύρωσις των γηρατειών του καλλιτέχνη. Ξέρω όμως ότι δεν θ' άργήσθι ή στιγμή ν' άσφαλίσουμε τον ήθοισιόν που θα έχη προσφέρει τη ζωή του στην ύπηρεσία της ελληνικής τέχνης κατά τρόπο που να του επιτρέψη να περνά τίμια κι' άνθρωπινά γεράματα».

«Έτσι ο ήθοισιός δεν έχει παρά ένα μόνον να σκέπτεται κι' όλη την καλλιτεχνική του ζωή. Το πώς θα δειχθι άντάξιος της μέριμνας, που παίρνει γι' αυτόν το Κράτος κι' όταν ακόμη ύπέυκοντα στη φθορά του χρόνου άναγκασθι να παύσθι προσφέροντας τις ύπηρεσίες του στο θέατρο».

«ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ»

Σε άπλη γλώσσα, άπλά γραμμένο και με άπλη ύπόθεσις το «Χρονικό της Πολιτείας» του κ. Παντελή Πρεβελάκη, που κλοφόρησε σ' ένα καλοτυπωμένο και κομφοβιβλιοθετικό τόμο από 250 περίπου σελίδες».

«Όμως πόση όμορφιά, πολυσυνοθετήτητα, χάρη, καλοδολεμένη φράση, μέσα στην παναπλοτήτα αυτή! Η Πολιτεία που ο κ. Πρεβελάκης διηγείται το χρονικό της είναι το Ρέθυμνο. Η άξια, ή λεβητομάνια, ή γεμάτη από άναμνήσεις πόλη, που όπως γράφει κι' ο συγγραφέας του «Χρονικού» «είνε χαρά των ματιών και κρυφά κομάρια» βρήκε τον άξιο ιστορικό της και τον υπεράξιο τραγουδιστή της».

Το «Χρονικό μιας Πολιτείας» έπανέθηκε στην Έκθεση του βιβλίου για την προσεχτική και καλλιτεχνική έκτύπωσις του. Έμεις το βραβεύουμε για το περιεχόμενό του».

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Είς το εργοστάσιο του κ. Τεγοπούλου, στη Νέα Φιλαδέλφεια, δόθηκε και φέτος την παραμονή της Πρωτοχρονιάς μία άρωπία θεατρική έσπρη: «Εργάτες κι' έργασίες έρασιτέχνες, έπαίξαν μπροστά στους συνάδελφους τους το «Πατρικό σπίτι» του κ. Στ. Δάφνη, σκηνοθετημένο πατρικά και άνεβασμένο με άληγνή στοργή».

Την έσπρη αυτή έτίμησε με την παρουσία του ο κ. Άρχηγός της Κυβερνήσεως, άμείθωνας μ' αυτό τον τρόπο την ίδιαιτική πρωτοβουλία, που ζήτησε την ψυχαγωγία και την μόρφωσις μιας όμάδος εργατών από το θέατρο».

Το παράδειγμα του εργοστασίου Τεγοπούλου θα έρθη, δίχως άλλο, μιμητάς και σ' άλλα εργοστάσια. Το εύχόμεσθε. «Ελπίζουμε όμως, πώς και το Κράτος που έδειξε μία τόσο στοργική φροντίδα για τους εργαζόμενους, θα προβήθι το γρηγορότερον στη συστηματοποίησιν ένός μορφωτικού και ψυχαγωγικού θεάτρου με ειδικά θιάσο και ειδικά διαλεγμένα έργα, που θα προσφέρη τακτικότερα μία διαλεχτή πνευματική τροφή στους εργατές».

ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ

Ο κ. Κάρλος Κούν έπαγγέλλεται τον σκηνοθέτη. Κι' έδωσε άρκετά δείγματα της σκηνοθετικής του εργασίας ίσως σήμερα. «Όπως εδώ δεν πρόκειται να κρίνουμε τον κ. Κούν σαν έκτελεστή σκηνοθέτη, αλλά σαν άραματιστή σκηνοθέτη. Γιατί ο σκηνοθέτης πρέπει πρό παντός να είναι άραματιστής. Άλλά ποίον είναι ο άραματισμός του κ. Κούν, όταν άγνοή τη σημερινή ζωή, περνάει διάφορος μπροστά στις σύγχρονες ψυχικές άνησιχίες κι' έκλέγει τά έργα που παίζει με τους μαθητές του από το άρχαιο ή το έννο άραματολόγιο».

«Έμεις θ' άποκαλυπτόμαστε μπροστά στο έργο του κ. Κούν, καθώς και κάθε άλλου συντεχνιτή του, άν θέλαμε πώς φιλοδοξούν να γίνουν οι διερμηνείς των άνησιχιών των σύγχρονων τους. Μά δεν έχουμε μεγάλους συγγραφείς, θα μάς άπαντήσουν. Άλλά μήπως αυτοί είναι μεγάλοι σκηνοθέτες; θα τους άναπανήσουμε έμεις. Ένώ δύνονται ο ένας — ο σκηνοθέτης — το χέρι στον άλλο — τον συγγραφέα — κι' αυτοί μπορούν να κάνουν, που ένδεχόμενοι να μην είναι μεγάλο, όμως θα είναι ελληνικό. Κι' αυτό είναι πολύ μεγαλύτερο από το μεγάλο».

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΛΟΓΟ

Για να γίνουμε πιο νοητοί με ταφύρονα της συζήτησιν σ' έλλο έπίπεδο. Το μουσικό. Ο κ. Φιλοκτήτης Οικονομίδης έπήλθι στη Γερμανία και διηθούσε μία συναυλία, που το πρόγ'αμμό της περιελάμβανε συθέσεις ελληνικές. Καλομοίρη, Πετρίδη, Πονηρίδη κ' άλλων. Οι μουσικολογικοί του Βερολίνου άφίρσασαν πολύ άπαινετικά λόγια για τους Έλληνες συνθέτες και τά έργα τους. Άκόμη έπανέωσαν και τον κ. Οικονομίδη που τά διηθούσε. Τι σημάσιον δ' αυτός;

Πώς ή μουσική μας παραγωγή μπορεί να διεκδικήσθι μία πολύ καλή θέση άνάμεσα και στον διεθνή μουσικό κόσμο. Κι' όμως οι

ΟΙ ΜΕΤΑΛΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΜΑΣ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Από τη νεκρή καθαρεύουσα στη ζωντανή δημοτική ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΑΕΡΗ

Λίγο περισσότερο από μια έκτοστασία έχει περάσει από τον καιρό που άρχισε να έκδηλώνεται όπισθήσθη το νέο ελληνικό θέατρο κι' αν προσέξει κανείς γενικά τη γλωσσική μορφή που έχουν τα θεατρικά έργα, θα καταπαλήξι με τις ποικιλίες που ύπάρχουν, μέσα σε διάστημα σχετικά μικρό και σε άσάμηση των άγώνων που κάνανε οι διάφοροι συγγραφείς κάθε φορά καθώς προσπαθούσαν να δημιουργήσουν την παράδοσις που τη έρρηκαν στα χρόνια μας έτοιμη και δε βασανίζόμεσθε και στο έπίπεδο αυτό».

Πολύ πριν από το 21 έκυκλοφόρησε τυπωμένος στην Ερώπη ένος τόμος με μεταφράσεις έργων του Μεταστάσιου. Η έκδοσις γενικά που είναι θαυμαστή και ή δημοτική γλώσσα της μάς δίνων μίαν από τις μορφές που έχει ή θεατρική μας έκφρασις. Ποιάς είλες, όμως όχι καλύτερου άπ' ότι προσέφεραν τά μόνιμα θέατρα των μεγάλων πόλεων. Κάθε τέτοια παραστάση ή Κοινότης την πλήρωσεν από τον «Ένωστον Κουλτούρας των Κοινοτήτων» με 200 ή 300 μόλις. Κάθε Κοινότης φιλοξενεί τους θιάσους δύο ή τρεις φορές το μήνα. «Ο περιοδεύων θιάσος δίδει μόνον μία παράσταση σε κάθε μέρας. Κάθε βράδυ και μετατίθεται».

«Από τη νεκρή καθαρεύουσα στη ζωντανή δημοτική... Η έκδοσις γενικά που είναι θαυμαστή και ή δημοτική γλώσσα της μάς δίνων μίαν από τις μορφές που έχει ή θεατρική μας έκφρασις. Ποιάς είλες, όμως όχι καλύτερου άπ' ότι προσέφεραν τά μόνιμα θέατρα των μεγάλων πόλεων. Κάθε τέτοια παραστάση ή Κοινότης την πλήρωσεν από τον «Ένωστον Κουλτούρας των Κοινοτήτων» με 200 ή 300 μόλις. Κάθε Κοινότης φιλοξενεί τους θιάσους δύο ή τρεις φορές το μήνα. «Ο περιοδεύων θιάσος δίδει μόνον μία παράσταση σε κάθε μέρας. Κάθε βράδυ και μετατίθεται».

«Ο θιάσος δεν ένδιαφέρωνται για τις εισπράξεις. Έχουν άπασχολημένον «Έλλήνων» κι' άλλοθία: θα μπορούσε να μαντέψη κανείς μέ-

«Απο τη νεκρή καθαρεύουσα στη ζωντανή δημοτική... Η έκδοσις γενικά που είναι θαυμαστή και ή δημοτική γλώσσα της μάς δίνων μίαν από τις μορφές που έχει ή θεατρική μας έκφρασις. Ποιάς είλες, όμως όχι καλύτερου άπ' ότι προσέφεραν τά μόνιμα θέατρα των μεγάλων πόλεων. Κάθε τέτοια παραστάση ή Κοινότης την πλήρωσεν από τον «Ένωστον Κουλτούρας των Κοινοτήτων» με 200 ή 300 μόλις. Κάθε Κοινότης φιλοξενεί τους θιάσους δύο ή τρεις φορές το μήνα. «Ο περιοδεύων θιάσος δίδει μόνον μία παράσταση σε κάθε μέρας. Κάθε βράδυ και μετατίθεται».

«Το ίδιο και οι πρώτοι μεταφραστές των γαλλικών τραγωδιών άκολουθήσαν φαναριώτικες γλωσσικές άντιλήψεις, σαν φαναριώτες δά που ήταν κυρίως και γράφου μία γλώσσα που δεν είναι φυσικά ή καθαρύουσα των κατοπιών, αλλά δεν είναι ούτε ή δημοτική του Έρωτοκρίτου ή των δημοτικών τραγουδιών. Μόνον, όταν έξαιρέσει έχουμε κάποιες Ιταλικές κομωβίες, που τις έχουν μεταφράσει στη δημοτική, γιατί δεν πρέπει να ξεχνώμε ότι πολλά χρόνια πριν από το 21 έλαψαμε μία σοβαρή κίνησις γύρω από τη δημοτική γλώσσα και σ' έπιστημονικά θέματα ακόμη και που πάντα είχε άφήσει την ήχώ της».

«Άργότερα, σε μερικά θεατρικά έργα έξεμιτίζε στο ένθερωμένο Βασίλειο και κάμποσος κοραϊσμός, αλλά πνίγεται μέσα στον κόμα του άτόφιου κλασσισμού που άρχίζει πιά να φουσκώνη».

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Table with subscription rates: Εσωτερικό έτησια, Εξωτερικό έτησια, Τουρκίας έτησια, Αιγύπτου, Αμερικής.

Πόσα απόδειξεις πληρωμής δέον να φέρη την υπογραφήν του Διευθυντού και την σφραγίδα του περιεδ.κου.

Διευθυντής Συντάξας: ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ

Οίκια: Βεΐκου 33.

Ιστορίες της μαμάς

Τί είναι πάλι τούτο το κακό που μας θρήκε με τις συναυλίες και τα ρεσιτάλ, που δίνονται. Μου έλεγε μια φίληνάδα μου — είναι κάμποσα χρόνια νεότερη από μένα— πως ο γιός της, που είναι τραπέζιτης, έπαψε πιά ν' ανοίγει τα γράμματα που λαβαίνει, γιατί όποιος και ν' ανοίγει θάβρει ειλαίρια μέσα.

ΕΝΩ ΕΜΕΙΣ

Ουμώσατε μια συμφωνική συναυλία στο Σάλτσμπουργκ. Ορχήστρα η «Φιλαρμονική» της Βιέννης.

Όταν ρωτήσαμε πως αυτή η άνομοσυνείνη, μας είπαν: «Ο Ροσσίνι έμπηκε στο πρόγραμμα γιατί το άξιωσε ο Τσκακίνι».

Όταν ρωτήσαμε πως αυτή η άνομοσυνείνη, μας είπαν: «Ο Ροσσίνι έμπηκε στο πρόγραμμα γιατί το άξιωσε ο Τσκακίνι».

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΜΑΣ ξεμολογείται ο κ. Κ. Νικολάου: «Όταν έχω γύρω μου τα πνευματικά μου παιδιά...»

ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΛΑΦΕΚΑ

Την προσεχή Πέμπτη 12 Ιανουαρίου στο θέατρο «Ολύμπια»...

ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΥ

Προεξέ, την παραμονή της Προτοχρονιάς, δόθηκε στο παρκοίνο οπτι κ. Τεγοπούλου...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΣΤΑΜΠΑΝΗΣ ΚΑΘΙΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 4-8 μ.μ. και επί συνεντεύξει

Γ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Τέως Έπιμελήτριας Μαιευτήριου «Μ. Ηλιάδη», δέχεται 3-6 μ.μ.

Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ

Ερμού 43 ΜΑΛΛΙΝΑ - ΜΕΤΑΞΕΤΑ - ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ

Τά ποιά νουβετή γυναικεία ύφασματα και τά έκλεκτότερα είδη προικών

ΤΑ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ»

ΔΙΑΦΗΜΤΣΕΙΣ

Κατά στίχον... Διά θεατρικής, κινηματογραφικής και καλλιτεχνικής διαφημίσεις ιδιαίτερα συμφωνιαί.

Πόσα απόδειξεις εισπράξεως μη φέρουσα την υπογραφήν του Διευθυντού και την σφραγίδα του περιεδικού είνε άκυρος.

Προστάμενος Τυπογραφείου: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΑΝΗΣ

Διαμέρεως 4

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΕΣ ΚΑΙ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ

Η Α.Υ. η Πριγκίπισσα Μαρία του Γεωργίου, ηδύκορε ν' αποδοχή την επίτιμον προεδρίαν της 'Εταιρίας των 'Ελληνών Θεατρικών Συγγραφέων.

Η Α.Υ. η Πριγκίπισσα 'Ελένη δεχθείσα εις ιδιαίτεραν άκράσειον Πρόεδρον της 'Εταιρίας κ. Θ. Συναϊνών, ειπε προς αυτόν δι μέ-

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ»

ΤΟ «ΕΛΑΦΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ»

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΜΑΣ

Τόσα και τόσα έχουν γραφεί σχετικά με το έλαφο τραγούδι...

ΑΡΜΕΝΙΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΘΑ ΠΑΙΞΟΥΝ ΟΘΕΛΛΟ

Ανοίγει παράθεση. Πριν μάλιστα για τὸ τεύχος τῶν Ἀρμενίων ἡθοποιῶν...

Ο Ἐμμανουὴλ Μαρουτιάν, πῶς δὲ ἔπαιξε τὸν Ὀθέλλο.

Τὸ τεύχος Μαρουτιάν ἔρχεται γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα...

Σὲ μὲν στιγμὴν ἐπιβαίνει ἡ κ. Μαρουτιάν (Μιὰ ξελαίκατι χαριτωμένη κυρία)...

— Ἐγὼ εἶπα πῶς ἐπιβαίνει ἡ κυρία...

Ἡ Ρόζα Μαρουτιάν, πῶς δὲ ἔπαιξε τὴν Δεσποινίδα.

Περὶ ἡλικίας τῶν ἡθοποιῶν... Ἡ Ρόζα Μαρουτιάν, πῶς δὲ ἔπαιξε τὴν Δεσποινίδα...

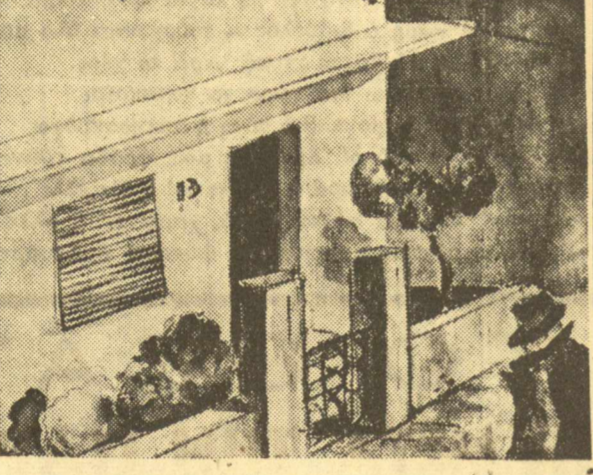
Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΘΥΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ: Ὁ γνωστός χρονογράφος κ. Θέμος Ποταμιῶν...

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΝΙΚ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

ΝΟΥΜΕΡΟ 13

Εἶχα σταθὴ κάμποισ ὄρα μπρὸς σὲ τοῦτο τὸ κοινὸ, σχεδὸν ὁμοίω μὲ τ' ἄλλα, σπῆτι, τοῦ ἀριθμοῦ 13...

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

πετε, νομίζουσι δὲ μάθανε τὴ ζωὴ. Τί τοῦ μὲνι; Ὁ θάνατος...

Κυττάωσιν ἕνα γύρω εἶπε: — Ἡ ἀλήθεια εἶνε δὲ εἶχα καὶ κάποια παρὰ. Τὰ βιβλία μου...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

1938: ΕΤΟΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Εἶνε παραδεχόμενον πὸς ἕνα λαὸν πὸς πρωτοεὐκρινεὶ στὸν ἔθνον τὸν δῖο, στὴν τέχνην τοῦ λόγου ἀρχίζει...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΩΜΙΚΟΙ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Συνέχεια) Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ (Πῶς ἐναυνοῦμαι γέροντος)...

Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

Ο ΧΟΡΕΥΤΗΣ ΝΙΖΙΝΣΚΥ

Ἡ πολυτάραχη ζωὴ τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη, πὸς γνωρίζουσι τὸν ἔρωτα, τὴν εὐτυχία καὶ τὴν δόξα, ἀπὸ καίνας ἄλλος σύγχρονός του...

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ. — Τίς ἐνός ζεύγους σπουδαίου Πολωνῶν χορευτῶν...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

— Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς... Ἡ ἀπόφασιν τῆς ἐπιγραφῆς...

Τὰ σατυρικά παρασκήνια

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΤΟΣΤΡΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΑΦΟΥΤΤΑΙΞΑΝΕ ΓΕΡΑ

«Ως άπαιτεί το κλίμα να γίνεται κατ' έτος ο κόσμος ο θεατρικός μαζεύτηκε κι' έφέτος σε μία πρασινή τράπεζα να παίξει στα χαρτιά και το παιγνίδι άρπαξε σε μία στιγμή φωτιά. Όλοι γνωρίζουν άλλως τε πως οι ήθοιοι δέν παίζουν μόνο στη σκηνή, μά έχουνε αξία και στα χαρτιά, όπου καθείς συχνά έχει και καί είνε άσσοι στη σκηνή και στη χαρτοπαίξια. Έτσι και την Πρωτοχρονια σάν θρήκαν εύκαιρία στην τράπουλα έπεσαν με τά λεφτά σωρεία και με μανία άληθινή άρχισαν το ξεφύλλισμα άπερ δέ καί κατέληξε στο τέλος σε ξεφύλλισμα. Ο Κυριακός έκέρδισε στο πόκερ μία παρτίδα στις κούρτες δέ άπάλεσε μετά διπλή μερίδα κι' όσα ο ρήγας κι' ο θαλής του φέραν εύγενώς συντόμως στον Ιππόδρομο έγιναν... σασός. Μά έπαιξε και μπακαρά — παιγνίδι τρέ νορμάλ —

κι' έχασε ακόμα και εκεί πεντητη... α σεβά. Ο Φώτιος ο Σαμαρτζής και πάλι τυχερός εις το τραπέζι έβαλε πολλά λεφτά έμπρός κι' ειπε πως θα σταθί στας άδελφάς τας Καλουτά, ήτοι τά δδ... σπαθί. Ο δέ Μαυράς ο γλυκός, Μαυράς ο Κυριακός «δέν έχω ανάγκη από χαρτί», λέει ο κατεργαράκος με πλήρη άστοπεοίθησι και με κομπόσο θράσος «γιατί είνε πιά πασιγνωστον πως είμαι μόνος μου άσσο», Μακέδος ο του «Μοντιάλ» έπιχειρηματίας εις το παιγνίδι μετασών χάριν της άπαρτίας ειπε πως πάντα άνοιγεται στου παιγνιδιού τη φέστα και δέν δευλιάζει ουτε στιγμή να παίξει και τά ρέστα. Και παίζει πόκερ τρανταχτό και δίνει κι' όλο δίνει έχων κοντά για πορμπονέρ — τά κόλλα να πετύχη φωτογραφία έπιτυχή Ζαριάχη — Γιοκαρήνη που είν' άληθεια τούφεραν πολύ μεγάλη τύχη

και φύλλο αν δέν άλλαξε — τί λάκκουσ πούχει ή φάσα — γρήγορα θα του ξώδευαν όλόκληρη την κάβα Ι. Έπαιξε, άς ήτο φυσικόν, έν τάξει και έντιμος και το παιδί των Άθηνών Μωρατζήνης Τιμος κι' ίδων οι άλλοι τί παίζουσε, λέει: — για να μή χωσω πρός το παρ'όν συνάδελφον' έγώ ηγηάνασ πάσσο. Μπαίνει δέ εις της τράπο:λας τόν τρομερόν χορόν και παίζει άκόμη κι' ο Άττίκ με πάθος ίσχυρόν μά θρίζε όλο την τύχη του με λόγια πολύ πικρά γιατί — να πάρη ο διάβολος — τούρχονται όλο μικρά. Κι' άφου δια τά έχασε χτυπέ γερά το χέρι και λέει: Περιμένω πιά τώρα το καλοκαίρι που πάντα μου χαμογελά ή τύχη ή παληοσκρόφα στη «Μάντρα» που οι Άθηναίοι μου, άράδα τρώνε μπλόφα. Παίζουν ακόμα μπακαρά ή Βέμιο κι' ή Ποζέλλι —χαρτί Ι φωνάζει πάντα ή μη, χαρτί κι' ή άλλη θέλει κι' ένψ άγρύπνως στέκεται κι' έπιτηρεί ο Κουάρτ

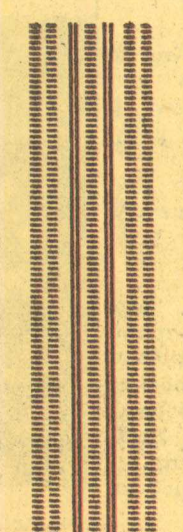
διαπιστώνεται κι' οι δυο πως έχουνε άν κάρη. Άπ' το παιγνίδι έμεινε άπ' έξω ή σενοριτα ή φίλη και άγαπητή ή Δημητρίου Ρίτα που λέει σ' όσουσ την ρωτούν, να κίνη λίγο ντόρον έγώ κερδίω με χαρτιά μόνον τών... δικηγόρων. Και ο Κοκκίνης φυσικά κι' άνόν δέν έληθόνησε και στην πρασινή τράπεζα την τάχη του κανόνιασ. Μά ήταν συντηρητικός εις το παιγνίδι του πολύ και δέν διεκινδύνευσε σχεδόν μία ψιλή και όπο έχεμύθειαν, ειπε : Αυτό το μήνα θα παίζω συντηρητικά, τούτστι καραμπίνα. Όμως το θέρος ασφαλός ο κόσμος θα τά χάση γιατί θα παίζουμε ξανά και πάλι δυο άσσοι. Έπαίξανε κι' άλλοι πολλοί ήθοιοι, στην πρώτη του έτους, ως το έθιμον, είπαμεν, άπαιτεί άν κι' όλοι οι θεατρόφιλοι καλώς γνωρίζουν ότι δέν το άφινουν μία στιγμή το άτιμο χαρτί.

Ο ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΟΣ

ΟΙ Σ Ν Ο Μ Π Σ Τ Ο Θ Ε Α Τ Ρ Ο Π Ρ Ι Ν Α Π ' Τ Η Ν Π Α Ρ Α Σ Τ Α Σ Η Μ Ε Τ Α Τ Η Ν Π Α Ρ Α Σ Τ Α Σ Η

Μέσ' του κομπότατου «φουαγιέ» τη θελκτική άτμοσφαιρά, οι κοσμικές μας οι μαντάμ, πριν πούνε... «καλιπερά» θάρχισον τη συζήτηση. Θέματα θρίσκουν μολικά. Πότε μιλάν για ένα... σασαίν πούχει μεγάλη ζήτηση και πότε κουτοσπόλικά με θλέμμα δήθεν... άπλανές σχολιάζουσε τις... διπλανές : —«Ντίτ μουά Κοκό ε άντρε νου» — κινώσ συναμετάξυ μας την θρίσκεις για τήν... τάξη μας ; —Καλέ την Πίτσα τώρα δες γυρεύει με ύφος... άναιδές από τόν μπάρμαν... τεσέρυ Ι —Κώστα, Μιχάλη... ρεγκαρντέ Ι —Άχ Ι πώς με έξάνισε τό... εντέ. —Θά συμπαθήτε τάλογα ; —Όχι... ένα... καρτοσέρη Ι —Η Λίνα πήρε νέο σωφέρ Ι —Είδες ο Λάκης έσκυψε και μύρισε τήν... ντάλια της —Κύττα την Τζένου θάλθηκε ν' άνάφη τό... καλοριφέρ με τήν... θεντάλια της Ι Ι —Βουαγιόν... θουαγιόν Ι Τόν έχουνε... μοναχογιούν Ι —Εινε πολύ... σαριάν νές πά ; Ι —Μέ σε τερίμπλ με τρία ούσικυ τά... σπά και θρίσκει τά κάδρα δυσανάλογα με τό σαλόνη τούσ χορευτές σάν... άλλωσ Ι —Και φυσικά τήν πίτσα σασ... άλλωσ Ι —Μά ξέρεις ; Παίζει μούρλια τένις Ι Με τό σπόρ άσπρο κουστούμι (Ιδιο... Συριανό λουκουμί Ι) «Μόν σερί» δέν... τόν... χορταίνεις Ι —Παίζει και καλό πύκ—πύκ Ι Κι' ή συζήτηση τελειώνει γιατί άκούγεται τό... «γκόγκ Ι»

Η παράσταση τελειώνει τα μεσάνυχτα μία μοντέρνα μαμζελίτσα της οποίας τά θαμμένα της ματάκια είνε... μισάνυχτα λόγω της μεγάλης μουσίας. Πριν να βάλη τά «λορινόνα μέσα στη θήκη τους περιφέρει τά γλυκυστάτα της δέλεματα και διακρίνει πειρασμούς... άκατανίκητους τών δανθίδων τά χαμόγελα ή τά νέματα Ι Η μουσία τών γλυκών της όφθαλμών είνε μερικόν... θαμών Ι Μά ποτέ της δέν έπήρε την άπόφαση για γυαλιά να έπισκεφθή τούσ... όπτικούς Ι Πάντα θρίσκει μία χαριτωμένη πρόταση προκειμένου ν' άποφύγη τούσ... φακούσ Ι Ι Τά λορινόν της μόνο σώζουν την κατάσταση Δέν ύπάρχει — όπωσ πιστεύει — κι' άλλος τρόπος για ν' άπολαμάνη άκόπως τό κοινόν και τήν παράσταση Ι Τώρα οι διπλανοί σχολιάζουσ τόν κομπό της συνοδó. —Τού Μανζού μοιάζει του Άλφόνσου Ι —Πέπη θέλω να τόν δω. Δόσμου λίγο τά... λορινόν σου Ι —Δέν μ' άρέσει έχει... φαλάκρα Ι —Πάντως είνε «του κουτιού Ι» —«Μόν σερί» καθώς μαθαίνω φτάνει διατ' θυμώση στα άκρα Ι... —Ω μόν ντιέ Ι μήπως τήν θρίζει ; —Βρέ τήν κάνει... τάλατιού Ι Κι' άλλα διάφορα θάκούση της πλατείας ο θεατής κι' αν καμιά φορά τά πάρη —όπωσ λέν — τοίς μετρητοίς, του λοιπού δέν θα πληρώνη της πλατείας τό... πενηντάρι Ι Προκειμένου ν' άπολαύση τόν καθένα ήθοιοιν φρονιμώτατα ποιών : μόνος ή με τήν κυρία θα ηγηάνη... Γαλαρία Ι

ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Οι «τρεις το γύρο» ανακαλύπτουν έν μέσσαις 'Αθήναις

Δέν το πιστεύετε ; Κι' όμως ύπάρχει έν μέσσαις 'Αθήναις μία κινηματογραφική σχολή κι' ένα στούντιο. Τώρα, μπορεί νά ναι και τά δυο της «κακής ώρας». Αυτό είνε άλλο ζήτημα. Θα μπορούσαμε να πούμε το άληθινό όνομα και τήν διεύθυνση, Προτιμάμε να το θάρψισιμε «στούντιο της Μπαλαμουίτς» και να μη δώσουμε όδδ και άριθμό. Γιατί να πάρουμε κάμποσους «μέλλοντες άστέρους» στο λάγιο μας ; Ασπών το «στούντιον» ύπάρχει, ή «αυγή των Έλληνων άστέρων» — με έγγραφή Βουρσάν — δέν είνε παραμυθί και —ατό είνε το κυριότερο— όρίσεται «ειδικός» οκη νοδής με... μεγάλον παίρον, ο όποιος Ι-δρυσε τό «στούντιον» όπου γίνεται ή έπι-λογή τών μελλοντών νέτων. Άποφασισμένη κατόπι συνεικήσε με τους δύο ήπότους μου να παρουσιαστούμε στή γραφεία της «Μπαλαμουίτς φιλμ» ως «κα-τεχόμενοι» άστέρους και πήγαμε, ο καθέ-νας ξεχωριστά. Πρώτη τού γύρου χτύπησε τήν πόρτα και μπηκα. Δέν έκόντασε καθόλου γύρω μου. Είχα πάει με πόδα και βασιζόμενα σ' αήτην για να κατατροπώσω τά άλλα μελλούμενα άστέρια. Με τήν άκρη όμως του ματιού μου παρα-σκοπούσασε πως τά διάφορα άνομοιογέ, νή έπιπλα με τά όποια ήταν έπιλυμμένο τό στούντιο διεύθυνε ξαφνικά, μόλις έκανες τά χρομιομοιήσεις άκριβός όπωσ κεί-νος αστόκισα τό κινηματογράφο. Φωνήται πως προηήθησαν κι' αστά εά. Όκέρς του κινηματογράφου. Στη γωνία κάποιος έγραφε στο γρα-φείο.

Το Στούντιο της Μπαλαμουίτς

Κατόπι συνεχίζει για τό άλλο. Για μία στιγμή ο διευθυντής της «Μπα-λαμουίτς φιλμ» άποφασίζει να προσέξή μία μελλούσα «Νταριά». Δέν είνε καθόλου πε-ρίερος, Δέν ρωτάει ουτε κ' όνομά της. Την κυττάει από τήν κορυφή ως τά νύχια, περνεί τά δάχτυλά του στην πολύχρωμη «φλοάταν» γραβάτα του και τρώγοντας τό ρά τήν κερανοβολεί με ένα σενιερσα-στικό : —Η σειρά σας, δεσποινίς. —Μάλιστα. —Τι θα μάς άπαγγείλετε ; —Τίποτα ! Δέν ξέρω ! Θα με μάθετε σείς. «Ηρσα έτσι ! Βασίζομαι στην ώμορ-φία μου...» Ο διευθυντής δέν έκλήροσεται. Τό έρι-σκασε πολύ φυσικόν. Χαμογελάει. «Η μελλούσα Νταριά με θυμίζει —ά-κοντα Μπίδης και ζυγίζει όπρη τό έκαστό κιά, άκκιζέται : —Μάλιστα ! Έχω κάτι άπ' όλους τούς άστέρους : Έγώ το άνάστημα της Σίρλετ Τέμπλ, το πρόσωπο του Βικτόρ Φρανσέν, τη μύτη του Πιέρ Ρισάρ Βίλμ, έχω τά άλέφαρα και τό προνοιά του Χάρρυ Μπάρ. Έχω τά χρόνια της Πικφορδ και τό φιο-υλάκι της Ντάνας Νταρμάν...» Άκούγοντας τήν ή εικόνα της Όλιβίας ντέ Κάβέλλαντ που ήταν κρεμασμένη στον τοίχο, έπεσε κι' αστόκισον... —Έγώ γυρόλιωσα τά μάτια μου. —Προλαμψέστεται !

Τού χεριού μου δέν διατάξω να τόν ρω-τήσω : —Κοιμήσασ κανονικά, καλέ μου άνθρω-πο, ή με πιάς και ξενοχτεί ; —Μέσ' στην άσπλάκωνη άκροσέπια ενός λακέ —είνε μέσα στον ρόλο του— μου βί-νει τήν άσπέντη : —Μάλιστα, κύριε, δέν κοιμάμαι σχεδόν καθόλου. —Είσαι μίσησ γενετής ; —Θά άστευόσεται ο κύριος ! —Ερωτημένους : —Δυστυχώς, όχι ! —Καρεφάν ού... καμπαρέ ! —Κάθε άλλο ! Τού άρδαιεζόμενου μερικά μεταεσόνύ. Ημία έπαγγέλματος. Κανένα δέν είνε τό χυκό ποτήρι ή άφορητό του μεγάλου του ξε-νοχτού ! Οι μαύροι κύκλοι μπορεί νάταν ψεύτικοι Έγώ πάντως δέν έπισσε έξω, όσο κι' αν ήθελα ν' άστευεόθω στην άρχή !

Μόνος του σε λίγο μου άποκαλύπτει τη μεγάλη άφορητή που δέν τον άφνειν ή κλειστή μάτι : Είνε μελλοντικός... γός ! —Πολύ σύντομα θα φυγορρήθω νόμοια μου είπίλα στέμνος της... θείας Γκιάρμο και τού... βέλου... —έλάτε ένα όπισθοήποτε όνομα φρεσικού άστέρου ! —Άρχισε ο φίλος ν' άστευέται : Μά πως είνε δυνατόν να κρύβη και τήν παραμυθία του έλπίσνάς ένας νεαρός που χάνει τόν όπνο του... πάθοντας άπίθανα όνειρα μελ-λοντικής δόξης ! —Έίτε άστευέται ο κύριος ! —Ερωτημένους : —Αυτυχώς, όχι ! —Καρεφάν ού... καμπαρέ ! —Κάθε άλλο ! Τού άρδαιεζόμενου μερικά μεταεσόνύ. Ημία έπαγγέλματος. Κανένα δέν είνε τό χυκό ποτήρι ή άφορητό του μεγάλου του ξε-νοχτού ! Οι μαύροι κύκλοι μπορεί νάταν ψεύτικοι Έγώ πάντως δέν έπισσε έξω, όσο κι' αν ήθελα ν' άστευεόθω στην άρχή !

Ο καθηγητής κανονικά θάρπερε νάνα παλοίμοχος του σινεμά. Άλλά ποίος λα-δοίει όπ' όβαν τό τι θάρπετε ! Άς μην ά-ναφρομένη καλύτερα τά προηόμια έ-πηγημμένα που ! Έπισσε έξω σε πολλές έπιχειρήσεις, αλλά τώρα πιά είνε έξέσασ πός θα θησαυρίσει ! Είνε τόση ή μαία τών Ντοσλάνων να έγούν στα σινεμά, πός με τήν νέα του έπιχειρηση θα πλου-τίσει ! —Είνε διευθυντής μίας «μπαλαμουίτς φιλμ» όμως, πρέπει να έέρη και να διη-γήται και κάποιος ανέκδοτος από τήν κιν-ηματογραφική ζωή, έτσι δέν είνε : Ο έν λό-γος διευθυντής λοιπόν δέν στερει όστε σ' αστά. —Μία φορά που λέτε καθόμαστε με τόν Γκάρμ, με τόν Νούγκλας και με τό Ρομπέρ σέ μία... τσέραν, στο Χόλλυγουντ... —Μά έχει τσέρανές το Χόλλυγουντ :

—Καλά, στην Λεωφόρο Άλεξάνδρας δέν τήν ξέρεις τήν τσέραν... το «Χόλλυγουντ» ; Τι χρώμα ειχε τό άσπρο όλογο του Βο-νωπαρτή ; Πρώτισο βέβαια. Η μίσησ έχειτε άντιρ-ρησι : —Η πόρτα χτύπησε και... δέος, κατάπλη-ξίς, φόβος... άνοιγμα τών στομάτων από έκπληξη που έμεινε για πολύ ώρα. Τό κα-τώφλι πάροσε ή... Γκρέτα Γκάρμπο. Μά-λιστα, Όπως... σός έλέπω και... με έλέ-πετα... ή Γόρσασ Γκρέτα Γκάρμπο. Με πό-ση συστολή προχώρησε... θεέ μου, κι' ό-μως στο πέταμα δέν ύπηρεσε κανένα αυγό που να τήν κινή να φοβήτερο γρά-φου, πίσω απ' αστά καθόταν ο κ. Διευ-θυντής της «Μπαλαμουίτς φιλμ» και Κρί-στανου (άναγνώστη μου, μην είστε πρό πάν-των πορνός... «Α, δια κι' άλλα... εκόμ-ποι» γράφω. Προσέξτε ή λέξη που μετα-γενεσθησά έχει και τό γράμμα «μ»... Προσέξτε...). —Σ' άς παρακαλώ... έδδ είνε... τό κα-τόστημα της «Μπαλαμουίτς φιλμ» : —Μάλιστα, τι έπιθυμείτε ; —Ενός... μουκαλί κονιάκ... —Πός ; —Ε, θέλω ένα μουκαλί κονιάκ τριών άστέρων... —Ο κ. Διευθυντής σταυροκόπησε έξά-πες, στέρεσε τά γυαλιά του, χτύπησε έζωλο, και συγκαθήςθηκε... —Εδδ είνε κινηματογραφική σχολή, δε-σποινίς. —Κινηματογραφική σχολή ; Αηλάθ ; —Μάλιστα. Νά, όποιος έρχεται και γρά-φεται στη σχολή αστή γίνεται... αστή. Δέν πρόλαβε να πείσει κάποιον κάθισμα στη νεοεστραθεόσα (βαζά και γυόν έξω).

τό μου στη μέση... μ' έκτίματε τόσο πολύ δέ κ. Διευθυντής) όταν ή θύρα έκτύπησε και πάλι έπλε... Άλλο δέος, άλλη κατάπληξη... άλλα κι' άλλα... Στο δωμάτιο προηόμιας πέντε Τζέρον Κράσφορντ, ένομήτες εις σάρκα μίαν και άντιπροσώπουμένους από δυο πλάγι-ους συγας στο στέριο, που προσηύσανται αστόνεντες ή μάλλον κλεινόντας... δρόμο, —Χαίρετε... θέλω να γίνω... αστρο. —Τι ; Πός ; —Ε ; —Άστρο... θέλω να γίνω... αστρο. —Τ' όνομά σας ; —Μαριγούλα Στέκα... —Νά σάς συστήσω, δεσποινίς. Από δδ ή τις... —Καλέ, ξερενέμαστε. Είνε ή... Γκρέτα Γκάρμπο, που έλέπω τις Κριακάδες κ' άπόμιασ στο Ροζίκλαίρ... —Η φωνή της μπάσο και λιγάκι κοφτή, έμυρσε μάλαμα και θρίσισε από τόν... εζάδελφον... τόν ύποδεκανά. —Πός τά πάτε, λοιπόν, κ. Γκάρμπο ; —Καλά, πός να τά πάμε, Μαριγούλα μου, Πόση, σφουγγάρισμα, μαριγούλα και κείνο τ' άρενικό είνε σκυλί μισόχο, όλο έρίζει... —Φουκαρά... Σέ έλπίσασ... Ο δικός μου εύχαριός όλο σόρπασ είνε. Καλόδολος καλέ. Όταν λήπει ή κυρά, με βοηθάει στο τρίγιομο τού παρτέρο... —Πός τά πάτε... λάστρο... στο σπεί αό-τέκ τις μέρες ; —Μεθ' όλησ ή πίστη άνάδοσα, 5 δω-μάτια παρκέ μόνο και έδάς... —Έδδ έμπεριόνα ο Διευθυντής της Μπα-λαμουίτς. —Προκειμένου, λοιπόν, δεσποινίς μου, να έμφοισθεύμε πρό τού φακού της κιν-ηματογραφικής μηχανής, πρέπει να έχομαι κ' όδη μίος πός ο φακός... —Η πρώτη έπαλοουσα τόν διακόπτη... —Μην τήν μελετής ή συζήτηση... Κά-θε Πέμπτη μου δέγνεται ή πίστη τού κα-θάριαμα... —Ο Διευθυντής της «Μπαλαμουίτς φιλμ» κάνει πιάς δέν καταλαθείνει και άναφο-ρουλιάζει με χάρη τήν πολύχρωμη φλοάταν γραβάτα του. —Η συζήτηση για τήν μαγειρική, τό σφουγγάρισμα και τήν πίστη έξοκολουθεϊ «Αποσείζω» νά βοηθήσω τόν διευθυντήν διευθυντή που κοντεύει να ξεφύση τη γρα-βάτα του από τό πολύ άναφορουλιάσασα και για να κώχη τήν συζήτηση, προτείνω : —Κάθιστε, παρακαλώ ! Τά δυο «άστέρια» πήραν τό κοβήνα για λογαριασμό του, τό «κάθιστε» και πήγαν να βολετούσω άμφοτέρω τόν μοναδική κε-ρέλα που ύπηρε. Μόλις πλησίασαν άγριο κυτταχόταν. Δέν έννοουσε να ύποχωρήση καμιά. Μά άμείσως —νοηλές όμηλίς, έλέ-πετε— άποφασισών να άρκεσθή ή καθεμία τους στη μιση καρέκλα και καθήσαν κι' οι δυο. Μά —επει γιατί ή καρέκλα ειχε χρησι-μοποιηθή συχνά για να έκφρασθή ό ένθου-σιασμός τών μαθητών πρό τόν διευθυντήν της «Μπαλαμουίτς φιλμ», ειτε για τό φου-καριόριο τό έπιπλο δέ υπορούσε να έα-σταθή τό έάρος της διπλής... μελλοντικής δόδας— ύπεχώρησε μ' ένα άπεισο πρ. έζω.

Πάνο του μά ταμπαλίτσα έλαγε : ΤΗΜΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ Μπαράσά που είν' ένα κατόλογο. Νόμίζε πως ήταν άνόμιμασ και προχό-θησε σ' αστόν για να τού πιά και τό δικό μου. Ο καταλόγος όμως ήταν κάπως περι-εργος, όπωσ δια εκεί μέσα. Έλαγε : —Αριστοτέλεια Μεγαλόοργησιμ —Εκθαμβωτικό —Εξαιρετικό Τρισχαριτωμένο Μεγαλόφες Κολοσσός Συναρπαστικό Κοσμοϊστορικό Καταπληκτικό Μεγαλόπρεπές και εκλόσσι ! (Γιά όσουσ δέν ξέρουν εκλόσσο ση-μαίνει «κ.λ.π.») —Ίδω δέ τι έκασο δέ κ. Διαφημιστής. —Εδδωνε κάθε τόσο, διαγράφοντας τις λέξεις για να έτοιμάση τη ρεκλάμα του, πο ήταν ή έή ; —Είσι προηόμια, θα παιγθή τό άριστοτυ-πηματικό (γραμμί) στο άριστοόργησιμ) μεγαλόφες (γραμμί από μεγαλόοργη-μα) τό μεγαλόφες (γραμμί από μέγας, λουκόσ) σκηνισθός Μπαλαμουίτς... ετό είνε έξέσις στο όποιο πρωταγωνιστή ή μο-νοδική τρισχαριτωμένη (γραμμί από τρις, χαριτωμένη) Μελομηνή... ή όποια με τό συναρπαστικό (οι γραμμί έξοκολουθεϊ) και καταπληκτικό της παίζω, πραγμάτω, ποεί ένα φίλι εξαιρετικό που δέ μεση κοσμοϊστορικό στα χρονικά της κινηματο-γραφικής τέχνης. Ασή ήταν ή ρεκλάμα για τό ένα φιλμ.

Φώτα - Φώτα

—Μετά τη μεγάλη γιορτή της Κοτοπούλη, τό Ρεβεγιόν (σ.ω-σ τ ο ε υ π η ν μ α ε λ η θ ι ν α) αστή τήν εβδομάδα είνε σειρά τού κ. Σαμαρτζή να γιορτάση σάν Φώτης που λέγεται. —Δυστυχώς ο Φωτάκης δέν έν-νοει να εορδή γιατί λέει εκείνος δέν είνε ε δ ε ε δ α κ ο μ α φ ω ε από ποθενά. —Καλόν θα είνε λοιπόν να τού στείλουν κανένα παπά με τήν μπαρκάτα να τόν φωτίση. —Από τούς θεατρικούς γιορτά-ζουν ή κ. Φωτεινή Λούη, ή όποια διοργανώσε πόκερ, για να θαρ-σέη στο σταυρό και ο Φώτας Γιο-φύλλης που δέν σκοτιζέται πολύ για γιορτές Φώτων, άπησυχολημέ-νος με τή σκοτεινιά της παλιής 'Αθήνας. —Έπίσης στους Παρασκήνια-κούς κύκλους γιορτάζουσ ο κ. Μουζενιδης που μάς δ ε ι α φ ω τ ε ζ ε για τήν ανάγκη τού χο-

—Μετά το δράμα (Ι), ο κ. Πέλλος Καστέλης που μάς έφώτισε για τά Γερμανικά Άρματα που πα-ρακολούθει από τόν «Αη-Λάρος» ως τήν... Φαναριωμένη, ο Σύλλογος που φωτίζει τήν Σμυρναϊκή σκη-νή (και σαπούνι) τού 1915, ο Συ-νορία της... Μουσικής 'Αθήνας και ο Άνδροειδής που μάς παρή-γε τό φέτος τόν έπίσημ ή τούς έρωτες της Ζάν Νε' Άρράς. —Ο μόνος που δέν γιορτάζει από τούς συνεργάτες τών «Παρα-σκήνων» είνε ο άρχισυντάκτης τους κ. Κωστής Βελμύρας, ο όποι-ος ψυχραιμώτατα παραμένει στην... Σκωτία. —Αφώτιστες μένουσ επίσης πολ-λές μπαλαρίνες γιατί δέν κατάρ-θασε τό «Άγιο Πνεύμα» να τούς δώση φώτιση ! —Φυσικά δέν έορτάζουσ οι Κι-νηματογράφοι διότι... άδύνατο να τ φωτισθοδν λόγω τεχνικών άναγ-

κων και έρωτικών περιστασίων. —Θεοσκότεινα ακόμη μά μένουσ μερικά έργα συνάδελφον και τά τελευταία ποιήματα τών συρρεα-λιστών. —Εκείνος που εδέχθηκε τά πε-ρισσότερα συχαρητήρια και τη-λεγραφήματα τήν ήμέραν τών Φώτων ήταν ο Γηγόρασ Ξενοπού-λος Άκαδημαϊκός για τήν κορού-λα του τη Φωτεινή Σάντη ! —Μέ τόν άγισισμόν τών υδάτων έόρτασαν ακόμα και οι γαλατά-δες, όπωσ κάθε χρόνο. —Η Φοφώ Λουκά, δέν έώρτασε έφέτος άπησυχρητήρια με... νέον είδος κλακέττας Άμερικανικής. —Μερικοί Άθηναίοι δρόμοι φυ-σικά δέν γιορτάσουσ γιατί είνε μαύροι και σκοτεινοί. —Η Ήλεκτρική όμως Έταιρία εδέχτοε όλη τήν ήμέρα... πληρω-μάς συγαρητήριους ! Διότι ειχε τήν μεγάλην γιορτήν της.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

Κ' έτσι τόσο για πρώτη φορά στη ζωή μου, από τόσο κοντά και με τόσες... λα-πομείρες, άπώσιν διαττότων άστέρων...

ΤΡΕΙΣ ΤΟ ΓΥΡΟ